# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **V. J.,** zastoupené Mgr. et Bc. Lubošem Klimentem, advokátem se sídlem Nádražní 21, Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2010, č. j. 29 A 49/2010 - 27,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Odměna advokáta Mgr. et Bc. Luboše Klimenta **se určuje** částkou 2655 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, jímž jí bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti správnímu orgánu.

Krajský soud tak rozhodl k žádosti stěžovatelky, přičemž od odůvodnění tohoto rozhodnutí upustil s odkazem na 55 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatelka proti tomu v kasační stížnosti namítla, že s usnesením nesouhlasí a žádá o prošetření celé záležitosti od samého počátku. V prvním doplnění kasační stížnosti pak uvedla, že požadovala vyřešení jiné záležitosti, než v něm uvedené, a zejména postrádá vydání rozsudku o věci samé. Ve druhém doplnění kasační stížnosti sdělila soudu výhrady ke druhému ustanovenému zástupci. Jiné důvody nebyly doplněny ani přes výzvu vydanou krajským soudem dne 17. 12. 2010 a zaslanou čtvrtému ustanovenému zástupci; ten soudu sdělil, že s ním klientka odmítá součinnost.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Kasační stížnost je dle § 102 s. ř. s. zásadně přípustná, s výjimkou případů taxativně vypočtených v § 104 s. ř. s, pokud splňuje zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 s. ř. s.).

Náležitosti kasační stížnosti jsou pak stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. V daném případě stěžovatelka v kasační stížnosti a jejích doplněních uvedla pouze důvody, které se s předmětem napadeného usnesení zcela míjejí a její závěr ani výslovně nesměřoval ke zrušení napadeného usnesení. Krajský soud k doplnění náležitostí kasační stížnosti vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu, avšak výzvě nebylo ve lhůtě vyhověno, a to pro nesoučinnost stěžovatelky s posledním ustanoveným zástupcem. Vady kasační stížnosti nebyly odstraněny. S ohledem na to, že napadeným usnesením bylo vyhověno žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků, je zjevné, že kasační stížnost je výsledkem nepochopení postupu soudu, který o takové žádosti musí rozhodnout a teprve poté může pokračovat v řízení o žalobě. Kasační stížností je možno se podle § 102 s. ř. s. domáhat zrušení napadeného rozhodnutí, stěžovatelka však neuvedla ani takový požadavek. Nelze si ani představit, jaké důvody by mohla uplatnit proti rozhodnutí, jímž bylo její žádosti v plné míře vyhověno.

Stěžovatelka tak neodstranila vady podání spočívající v neurčitém návrhu a absenci důvodů, pro něž požaduje napadené rozhodnutí (o osvobození od soudních poplatků) zrušit. Pro neodstranění vad podání není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat (nejsou-li vymezeny důvody kasační stížnosti, soud ani nemá co přezkoumávat). Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5, § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce však byl pro kasační řízení ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Krajský soud v rámci úkonů podle § 108 odst. 1 s. ř. s. stěžovatelce ustanovil postupně čtyři advokáty, naposledy Mgr. et Bc. Luboše Klimenta. O odměně předchozích advokátů, činících ve věci úkony, rozhodl již krajský soud. Posledně ustanovený advokát sdělil Nejvyššímu správnímu soudu, že žádá o zproštění ustanovení pro nesoučinnost stěžovatelky; soud o této žádosti nerozhodl, neboť změna advokáta se v daném stadiu řízení jeví jako nadbytečná. Jmenovaný advokát požadoval odměnu za právní pomoc spočívající v jednom úkonu, včetně režijního paušálu a ¼ cestovních výdajů spojených s prostudováním čtyř spisů stěžovatelky u krajského soudu, přičemž náklady jízdného podrobně vyčíslil. Nejvyšší správní soud proto přiznal ustanovenému advokátovi odměnu za jeden úkon právní služby (příprava a převzetí věci, kdy první porada s klientem byla nahrazena studiem spisu u soudu) ve výši 2100 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) a náhradu cestovních výdajů ve výši ¼ z částky 1020 Kč, tj.

255 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky) celkem 2655 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu